

KRALJESTVO SINJEGA KITA

Jaka Andrej Vojevec

Dramske osebe:

PETJA – tiha voda

TIM – tisti, ki hoče bit vedno zabaven

OMI – zadnja nula

AMANDA – fejmička

NIK –športnik

LAURA – fejmičina bestička

SAŠA –tip od fejmičine bestičke

NELI – odpisana

UČITELJICA – ki se poskuša samo prebit iz dneva v dan

PETJEVA MAMA – mama kot mama; se trudi, ampak si ne more kaj, da ne bi bila mama

SINJI KIT – popačen glas, ki spremlja animacije sporočil

Prizorišča:

Učilnica

Pred šolo

Petjeva soba

Pod mostom

V baru

Del scenografije so tudi projekcije animacij sporočil SINJEGA KITA, grozljivega filma in drugih digitalnih vsebin.

1. Učilnica

Zasliši se šolski zvonec.

UČITELJICA:

Ni še konec! Usedite se! A ste slišali? Nismo še končali! Usedite se nazaj! Moram vam še nekaj povedat! No, usedite se, sem rekla! Kot ste najbrž opazili, vaše sošolke Neli že dva tedna ni k pouku. Gotovo se vsi sprašujete, kaj je z njo. Danes so njeni starši sporočili, da se bo Neli prepisala na drugo šolo. Tako da ne bo več vaša sošolka. Pomislila sem, ne vem, da bi se mogoče lahko organizirali, pa bi Neli, kaj vem, kupili kakšno poslovilno darilo? Bi kdo to prevzel? Se kdo javi? Ne? Oh, ja... A je mogoče še kako vprašanje? Ne? No, če ni vprašanj, potem pa lahko greste. Ne pozabite naredit domače naloge!

2. Pred šolo.

Prideta Petja in Tim..

PETJA: Končno konec.

TIM: Sem mislil, da bo mene konec, stari.

Takoj potegneta telefone in začneta skrolati.

PETJA: Kako si nas ta stara upa zadržat po pouku? A ni dost, da cele dneve visimo na tej faking šoli?

TIM: Saj veš, kaj pravijo. Če nimaš svojega lajfa, ga uniči še drugim.

PETJA: Mislim, pa koga briga, kaj je s tisto kravo od Neli. Manj jo vidim, rajš jo mam.

TIM: Itak. A greva? Ura dela ših-šah.

PETJA: Takoj. Samo, da vidim. Eh...

TIM: Kaj?

PETJA: Ah, tisti moj video ma samo tri ogleda.

TIM: Jaz sem ga lajkal.

PETJA: Ja...

TIM: O, lej, maš pa en komentar. Od Amande! Vau, ti žrebec!

PETJA: Ja, napisala je 'OMG KOLK LEJM!!!! LOL'

TIM: No, ja... Ne moreš reč, da te ne opazi.

PETJA: Ej, tenks, stari!

OMI: Ej, čao...

PETJA: Zdaj pa še ta.

TIM: A greva?

OMI: Ne-Neli pa kar ne bo več...

PETJA: Zgleda...

OMI: Še s-s-sreča, a ne?

TIM: Zakaj?

OMI: Ja t-t-tko... A ni bla č-čudakinja?

PETJA: Kdo to reče!

OMI: Pa baje je bla totalna ku-ku-ku-

TIM: Ku-ku-ku, kaj? A si ti mal ku-ku, Omi?

PETJA: Ne verjet vsemu, kar piše folk po netu.

OMI: K-kaj? Saj si se ti t-t-tud spravljal nanjo... Sem videl, kaj si po-postal o njej...

PETJA: Pa kaj maš ti sploh za govorit? A niste bli vi neki družinski prjatli z Neli?

OMI: N-ne. Ni-nisem se družil z njo. Tisto je blo že zdavnaj.

TIM: Podobno se druží s podobnim.

OMI: S-sem slišal, da je poskusila naredit s-s-samomor. Si je prerezala žile al neki. Zato je tolk cajta ni blo v š-š-šolo.

TIM: Ej, enkrat pri telovadbi, ko se je preoblačila, je mela čisto porezano roko. Tko, po celi roki, do komolca gor... Pol je takoj skrila to...

PETJA: A zato je tud pri telovadbi nosila tiste smrdljive razvlečene puloverje?

OMI: Ne, t-to je zato, da folk ne bi videl, kolk je d-debela.

TIM: Ni pomagalo.

PETJA: Daj, men se ne da o Neli pogovarjat. Pač ni je več, pa konec. Itak je bla luzerka.

TIM: Kaj, a pol greva?

PETJA: Ja, takoj, no...

OMI: Kam pa gresta?

PETJA: Kaj te pa briga?

TIM: Pa kaj zdaj zavlačuješ? A čakaš, da pride Amanda, al kaj?

PETJA: Kaj? Ne...

OMI: Kdo? A-Amanda?

PETJA: A si lahko tiho?

TIM: Daj, stari, nisi v njeni ligi. Dojemi že. A veš, kolko ma ona foloverjev na instiču? Največ na celi šoli. Karkoli objavi, dobi najmanj dvesto lajkov.

OMI: A ni A-a-amanda z Ni-Nikom?

PETJA: Kaj? A zdaj mata kaj?

TIM: Petja, a ne veš, da je Nik biseksualec?

PETJA: Kaj?

TIM: Ja, on že bi, pa ne dobi. Amanda ga je frendzounala, že zdavnaj. Ona se pali na starejše. Srednja šola pa to. Je predobra za take loleke, kot si ti.

PETJA: Ti si lolek!

OMI: S-sploh je pa ena pra-prasica n-n-naduvana.

TIM: Vau!

PETJA: Kaj, a zato ker te malo disa po netu? Pa saj tebe vsi disajo, Omi.

TIM: No, glej jih, fejmiče.

Pridejo Amanda, Nik, Laura in Saša.

AMANDA: Sem ti že rekla, da nočem, da to delaš, Nik!

NIK: Pa saj je bil samo ovitek...

AMANDA: Ovitki grejo v koš za embalažo, ne za organce! A maš ti sploh kaj možganov al ti gre sam ta tvoj basket po glavi? Ne morem promovirat Petkov za prihodnost na kanalu, če še moj najboljši frend ne selekcionira smeti.

NIK: Sori, no. Bom bolj pazil.

LAURA: Ti petki so pa zdaj totalno in.

TIM: *(Petji.)* No? A ji boš kaj rekel?

PETJA: Daj, utihni!

AMANDA: Ja, jaz poznam organizatorje. So me prosili, da jim pomagam s piarjem.

LAURA: OMG, a to jih poznaš preko Mateja? Saj on je zraven, ne?

AMANDA: Ja, itak

TIM: *(Se vmeša.)* Midva sva bla zadnjič na protestih. Pred parlamentom.

Premor.

LAURA: Lajk, kdo pa ni bil? Mislim!

SAŠO: Zdaj že vsak luzer hodi na proteste.

AMANDA: Je treba pač še kaj več naredit, kot samo to.

NIK: Kaj se ti sploh oglašáš, luzerček?

PETJA: *(Timu.)* Daj nehaj, no.

TIM: Kaj, a me nisi samo zato zvelkel tja, da bi se lahk delal frajerja pred A-?

PETJA: Zaveži že enkrat!

LAURA: A maš novo šminko, Amanda?

AMANDA: Ja, zadnjič sem jo kupila v Zari. A ni hud odtенок? A mi paše?

LAURA: Totalno.

NIK: Ja, ful ti paše.

AMANDA: Ma, daj, Nik, sploh ne bi opazil, če ne bi Laura rekla. Čakaj, en selfi pred šolo. O, moja fotka iz Meka ma pa že sto petdeset lajkov. U, tist poust o Neli pa že čez tristo.

NIK: A tista fotka iz telovadbe? Ko je bla vsa prešvicana? Sem jo lajkal ja.

AMANDA: Boga bejba. Saj se mi kar malo smili. Ampak res je bla ena čudakinja.

NIK: Ah, kaj. Še sreča, da ne bo več treba gledat njene zamorjene face.

AMANDA: Daj, no, Nik!

SAŠO: Kaj pa mislite, da je blo? Mislím, zakaj se bo prepisala?

AMANDA: Po moje je končno dojela, da ta šola pač ni zanjo. Mislím, saj nimam nič proti njej, ampak Neli res ni spadala sem.

NIK: Sej še kdo drug tud ne.

SAŠO: No, itak.

LAURA: Jaz sem pa slišala, da je blo to, kao, zaradi neke skupine.

AMANDA: Kakšne skupine?

LAURA: Ne vem točno. Neki kiti al nekaj takega.

NIK: Kiti?

LAURA: Ja, a veš, ko je kar naprej risala neke kite po klopeh pa po zvezkih?

AMANDA: Sem mislila, da je to zato, ker je bla pač debela.

LAURA: Ne, baje je bla to neka internetna skupina in so se šli tako igro, da si moral delat neke čudne naloge.

SAŠO: Kakšne naloge?

LAURA: Kaj pa vem. Moral si gledat neke čudne filme, pa jemat neke droge, pa moral si se dol dajat kar z enim folkom, pa se rezat, pa tako.

SAŠO: Ne bi me čudilo. Saj so vsi vedeli, da je taka.

LAURA: No, in pol je menda zaradi tega mela brejkdaun.

AMANDA: Ah, ne verjamem. Ne verjamem, da bi njo vzeli v kako skupino. Sploh pa, če bi obstajala taka skupina, bi jaz že vedela zanjo. Mislím, a je že kdo kdaj slišal za te kite?

Vsi odkimajo.

OMI: *(Se vmeša.)* J-jaz.

Premor.

SAŠO: Kaj?

OMI: J-jaz poznam to s-s-skupino.

NIK: Kaj se pa ti vmešavaš, Omi?

AMANDA: Čakaj, Nik. Kaj, a da res obstaja ta skupina?

OMI: Ja.

AMANDA: Aja? Kako se pa imenuje?

OMI: Em... S-s-sinji kit. K-k-kraljestvo S-s-sinjega Ki-ki-kita.

NIK: Ki-ki-kita?

SAŠO: A to so tiste debele ribe, ki kar naprej nasedejo na obalo?

PETJA: Ne, kiti niso ribe. Morski sesalci so.

NIK: Kdo je pa tebe kaj vprašal, piflar?

AMANDA: Kaj, boš rekel, da si ti član te skupine?

LAURA: Mora bit pa totalno lejm grupa, če take luzerje not spuščajo.

OMI: N-ne, nisem član. Ampak moj br-bratranec je. On je na s-s-srednji šoli. Mi je pokazal njihovo stran. Res kulsko.

LAURA: Vau.

AMANDA: Vatever. Daj, pejmo že!

NIK: Gremo na čik?

AMANDA: Lahko, samo, da nas ne bojo videli. Nočem da kdo spet kako mojo fotko s čikom objavi, ker mi bojo pol spet starci težil.

NIK: A gremo pod most? Jaz mam čez pol ure še trening.

LAURA: Joj, jaz mam pêtke.

Amanda, Nik, Laura in Saša odidejo..

PETJA: Sinji Kit?

OMI: Mhm...

TIM: To si si pa na čisto zmisлил, ne?

OMI: N-ne, nisem. Res je.

PETJA: Nikoli slišal.

OMI: Ja, ni za vs-vs-vsakega. Moraš p-poznat koga iz skupine, da te p-povabi zraven.

TIM: In za kaj gre? Kdo ma večjo kito?

OMI: Ne, ena taka i-internetna igra je...

PETJA: Kakšna igra?

OMI: Ja, tko... maš neke č-čelendže, neke iz-z-z-zive, ki jih moraš naredit.

TIM: A tko kot nek Tik Tok čelendž?

OMI: Ja, ne-nekaj takega...

PETJA: Ma, daj, kako nabijaš, Omi...

OMI: N-ne, res, pa f-ful je kul. L-lahko vama pošljem link. Bom rekel bratrancu, da vaju povabi.

PETJA: Vatever. Daj, greva, Tim. Zamujava že.

OMI: K-kam pa gresta?

PETJA: Šahovski krožek mava.

TIM: Pol mam pa jaz še klavir. Plink-plonk!

PETJA: Jaz pa španščino.

OMI: Vau... No, f-fajn se mejta.

TIM: A ti pa nimaš nobenih popoldanskih aktivnosti?

OMI: N-ne.

TIM: Vau, pol maš pa ful cajta za svoje stvari delat.

OMI: P-pa že...

PETJA: Blagič. Kaj bi jaz dal, da me mat ne bi silila z vsem tem sranjem.

TIM: Ajde, vidmo.

3.

PETJA:

Otroštvo. Najlepši čas življenja.

Čas, ko si brez skrbi,

delaš, kar hočeš,

svoboden kot ptica.

Tako pravijo.

Ne bi vedel.

Meni mat kar naprej teži.

Da se moram učiti.

Da moram hoditi na šah, na flavto, na španščino, na odbojko.

Zato da razvijem svoje potenciale!

Da bom mel dobre ocene.

Da bom uspel v lajfu.

Da bo ponosna name.

In potem vsi govorijo, da sem piflar.

Da sem luzer.

Da vse preveč resno jemljem.

In potem se moram ves čas pretvarjat, da sem boljši, pametnejši, bolj kulski.

V resnici se pa ves čas samo sekiram.

Nobeden ne šteka, da si v resnici želim nekaj čisto drugega.

Želim si met nekaj, kar bi bilo res samo moje.

Kar bi mi bilo res kul.

Ampak nimam časa.
Ker moram ves čas delat to, kar hočejo drugi.
Toliko o prelepem otroštvu.

4. *Petjeva soba*

Petja je na računalniku, surfa po internetu. Na vratih potrka. Petja hitro pomanjša okno, ki ga je imel odprtega.

Petja: Ja?

Petjeva Mama odpre vrata.

PETJEVA MAMA: Petja, pozno je že. Kaj delaš?

PETJA: Iščem ene stvari za raziskovalno nalogo.

PETJEVA MAMA: No, boš drugič nadaljeval. Jutri mate preduro, tako da moraš spat.

PETJA: Ja, takoj...

PETJEVA MAMA: No, le spravi se. Rana ura, zlata ura.

Mama zapre vrata. Petja spet odpre okno, ki ga je prej skril.

PETJA: Ufff...

Zasliši se zvok obvestila, da je dobil e-pošto. Petja jo odpre. Na ekranu se izriše vstopna stran skupine Kraljestvo Sinjega Kita.

PETJA: Kaj je pa to?

Klikne na gumb Vstopi. Začne se Predstavitvena animacija:

SINJI KIT:

Pozdravljen, kandidat. Vabim te, da se pridružiš skupini Kraljestvo Sinjega Kita. Preden nadaljuješ, se moraš seznaniti s pravili:

- Prvo pravilo: O skupini se ne govori. Nikoli. Pod nobenim pogojem. Prepovedano je širiti kakršne koli informacije o skupini. Komurkoli, kjerkoli, kadarkoli.
- Drugo pravilo: Ne more vsak postati Sinji Kit. Vsak kandidat mora opraviti preizkus. Vsak dan ti bomo poslali izziv, ki ga boš moral opraviti. Preizkus traja en mesec. Samo tisti, ki opravi vse izzive, je vreden postati Sinji Kit.
- Tretje pravilo: Ko začneš opravljati izzive, ni poti nazaj. Ko se začne preizkus, je treba opraviti vse naloge, brez izjeme in popustov. Ni popravil izpitov. Kdor ne opravi preizkusa, nikoli več ne more kandidirati za status Sinjega Kita.
- Četrto pravilo: Vsaka kršitev pravil se strogo kaznuje.

Tvoj prvi izziv je, da si ogledaš film, ki je v priložnosti tega sporočila. Ampak odpreš ga lahko šele danes ponoči, točno ob štirih in petindvajset minut zjutraj. Med ogledom moraš narediti posnetek zaslona, na katerem se jasno vidi datum in ura predvajanja. Ta posnetek mi moraš potem poslati. Opozarjam te, da s klikom na film avtomatično začneš preizkusno dobo.

Smo na zvezi,
Sinji Kit

PETJA: O, fak...

Petja po mesendžerju pokliče Tima.

PETJA: Čao stari, si še buden?

TIM: Itak. Opolnoči se moj dan šele začne, stari.

PETJA: A si ti tud dobil link do Sinjega Kita?

TIM: Ja, pred minuto. Ravno sem pogledal predstavitev.

PETJA: In?

TIM: Ne vem, zgloda hudo...

PETJA: Ja, ampak, kaj je ta preizkus? Kaj je ta video?

TIM: Od kje pa naj jaz to vem, stari? Na istem sem kot ti. Ko riba na suhem. Mislim, kit.

PETJA: Ha-ha.

TIM: In, se boš prijavil?

PETJA: Kaj pa vem...

TIM: Daj, stari, če se boš ti, se bom tud jaz.

PETJA: Ma, ne vem. Kaj pa so ti izzivi? Kaj če je kaj...

TIM: Sem jih poguglal, stari. A veš, da so Sinji Kiti največje živali na svetu? Zrastejo lahko do trideset metrov, pa tehtajo do dvesto ton.

PETJA: Ja, in?

TIM: A ne štekaš? Kakšen lev. Sinji Kit je kralj živali! A ne bi hotel postat kralj živali? Velika riba?

PETJA: Kiti niso ribe.

TIM: Vatever. Glej, v najslabšem primeru pač ne bova naredila preizkusa pa naju bojo vrgli ven. Ampak jaz bi probal. Ful me zanima.

PETJA: Ja, saj mene tud...

TIM: Daj, stari, al oba al pa nobeden.

PETJA: No, prav.

TIM: To, stari. A hočeš, da te zbudim ob štirih?

PETJA: Ne, bom že. Joj, pa jutri zjutraj mam še razredno. Umril bom, stari! Spet mi bo dala neupravičeno, ker sem zadnjič pet minut zamudil.

TIM: To je njena služba. Daj, prijavi se, pa bova jutri videla, kako pa kaj.

PETJA: Okej. Velja.

Spet potrka na vratih. Mama odpre vrata.

PETJEVA MAMA: Petja! Spat!

PETJA: Ja, takoj, no! Samo še nalogo moram dokončat!

PETJEVA MAMA: Ne bom ti več rekla! Če ne ugasneš računalnika, ti bom prepovedala igrice!

PETJA: Moram it, stari. Se vidva jutri.

Prekine zvezo.

PETJEVA MAMA: S kom se pa ti pogovarješ sredi noči?

PETJA: Kaj? Samo Tim je bil.

PETJEVA MAMA: Tim? Pa kaj vam mulcem ni jasno? Petja, kmalu boste pisali NPU in od tega je odvisna tvoja prihodnost! A ne razumeš, da si zdaj deveti razred? Čas bi bil, da se začneš obnašat malo bolj odraslo, bolj odgovorno...

PETJA: Ja, dobro, mami, evo...

Ugasne računalnik. Malo pomisli. Potem si nastavi budilko ob 4:15.

5. Grozljiv video.

6. Pred šolo.

Petja: Čao.

TIM: In? Si pogledal video.

PETJA: Sem, ja.

TIM: Hudo, ne?

PETJA: Ma, ja... Sam pol nisem mogel nazaj zaspat, tako da sem čisto zgonjen...

TIM: Ja, ampak zdaj sva noter, stari. Zdaj sva kandidata. Me zanima, kaj bo naslednji čelendž.

PETJA: Če bo treba spet ob pol petih vstat, se jaz ne grem več.

TIM: Ne moreš kar tako nehat, stari. Tretje pravilo: Ni poti nazaj. Ko enkrat začneš, moraš opraviti vse izzive...

PETJA: Ma, ne da se mi zajebavat s tem...

TIM: *(oponaša Petjo)* Ne da se mi zajebavat s tem... Kaj, te je strah? A si čikinšit? Pak, paa-pak!

PETJA: Daj nehaj!

TIM: Daj, no. Veš kako bo kul, ko bova Sinja Kita. Na netu sem prebral, da majo sinji kiti 3 metre dolzga!

PETJA: Ti si fukjen!

TIM: A ne štekaš, da sva midva prva na celi šoli, ki sva v Sinjem Kitu? Prva! Veš kako kul je to?

PETJA: Kaj pa Neli? Ona je bla že prej.

TIM: Dobro, no. Ampak nje ni več...

PETJA: Ja, glih to! Kaj če je vse to res zaradi Sinjega Kita?

TIM: Kaj?

PETJA: Ne vem, kaj če se je ona res zaradi teh čelendžev izpisala?

OMI: Ej, čao, mo-modela.

TIM: Čao, Omi. Ej, tenks, da si poslal link. Ta Sinji Kit je mega. O-mega.

PETJA: Za kaj pa v bistvu sploh gre, Omi? Mislim, okej, ti čelendži, ampak kaj pa potem? Kaj je pol, ko narediš preizkus?

OMI: Ja, to bosta morala pa sama ugotovit. Na-naredita čelendže, pa bosta vse zvedela...

PETJA: Pa, daj, Omi no. Saj maš tega bratranca. Kaj pa on pravi?

OMI: Prvo pravilo: O s-s-skupini s-se ne govori.

PETJA: Ampak, a je bila Neli res v tej grupi? A se je res zaradi tega...

Pride Sašo.

SAŠO: O, luzerji. Kaj pa vi trije že navsezgodaj kokodakate tle?

TIM: O Sinjih Kitih se pogovarjamo. Aja, sori, zate o velikih ribah, Sašo.

PETJA: Tiho bodi, Tim!

OMI: P-p-prvo p-pravilo!

SAŠO: Kakšno pravilo? Kaj se greste?

PETJA: Ma nič, nič. Ne smemo govorit o tem...

SAŠO: Ej, ne zajebavaj me, Petja. Kaj mate?

OMI: Nič, kar b-bi tebe zanimalo.

SAŠO: Ne ti men, kaj bi mene zanimalo, Omi. Boljše, da mi poveste, za kaj gre.

TIM: Sori. Res ne smemo...

SAŠO: Kaj si rekel. Timi? A bi rad, da rečem Amandi, naj se spravi nate na svojem kanalu? Verjem, da nočeš tega. Ker potem boljše, da se sploh ne prikažeš več na šoli.

Premor.

TIM: Kaj? A mu povemo?

OMI: V-veš, kakšna so pravila.

SAŠO: No?

TIM: Ma, za tisto skupino gre, ki je bila Neli v njej. Kraljestvo Sinjega Kita.

SAŠO: Skupino?

TIM: Ja, moraš naredit neke izzive, da postaneš član.

SAŠO: Ja, in?

TIM: No, midva s Petjo zdaj delava te čelendže.

SAŠO: Vidva? Kako sta pa vidva luzerja prišla zraven?

PETJA: Omi nama je poslal link.

SAŠO: Aja? In? Kako je?

TIM: Ja, ful hudo.

SAŠO: Daj, a lahko še meni šerata ta link? Da malo pogledam.

Premor.

TIM: Ne vem. Omi, kaj ti misliš?

OMI: S-sem ti že p-povedal.

SAŠO: Daj, no! Dolžen vam bom uslugo.

Pridejo Laura, Amanda, Nik.

LAURA: Sašo? Kaj pa ti?

NIK: Pejt, gremo gor, če ne bomo fasali neupravičene.

SAŠO: Ja, že grem. Dej, pošljite mi link, važi? Se vidimo gor.

LAURA: Kaj se pa ti s temi luzerji pogovarjaš?

Amanda, Nik, Laura in Saša odidejo. Petja, Tim in Omi se spogledajo, odidejo.

7.

SAŠO:

Kaj? Tako pač je.

Tako je, če si jaz.

Če nimaš svojih idej, jih moraš ukrast drugim.

Moraš sledit trendom,

moraš ostati v igri,

moraš se loviti za slamice.

Drugače te požrejo.

Drugače te odjebejo.

In ostaneš navaden luzer.

Mala riba.

Ampak jaz nisem luzer.

Voham, praskam, grizem.

Vem, komu se je treba priliznit,

Vem, koga je treba opravljati za hrbtom,

Vem, komu se lahko režim v faco.

Dostikrat se počutim kot navaden gnoj,

poden od podna.

Ampak nisem si jaz izmislil pravil.

Jaz jih samo poskušam obrniti v svojo korist.

Zato sem pa še vedno tu.

Še vedno sem v igri.

V bistvu sam sebe sploh ne štekam.

Po eni strani si sploh nisem všeč, po drugi pa mislim, da sem boljši od vseh drugih.

Kdo bi to razumel.

8. Učilnica

UČITELJICA:

Dobro jutro. Preden gremo na izostanke, bi bilo dobro, da se še malo pogovorimo. Mislim, o Neli. Včeraj je tako na hitro prišla novica, da ni bilo časa za to. Menda se po šoli širijo govorice, da je bila Neli članica neke internetne skupine in da so jo v tej skupini prisilili, da je... da je prišlo do tega. No, nisem še govorila z njenimi starši, ampak zagotavljam vam, da nič od tega ni res. Neli je bila pač... malo posebna. Saj veste. Težko se je vključila. Ni se dobro počutila na šoli in to je vplivalo na njeno razpoloženje, zato so se starši odločili, da jo prepíšejo. In to je vse. Nobene skupine, nobenega poskusa... V glavnem, nič takega ni bilo. Se razumemo? Še kakšno vprašanje? Ne? Prav, potem pa pogledjmo: najprej neupravičene ure. Petja?

9. Petjeva soba

Zasliši se zvok obvestila, da je Petja dobil e-pošto.

Animacija:

SINJI KIT:

Pozdravljen, kandidat. Tvoj naslednji izziv je, da si vrežeš v roko znamenje Sinjega Kita, tako kot ga vidiš na sliki. Ko končaš, moraš narediti posnetek, tako da bo jasno vidno znamenje in da je to tvoja roka. Posnetek mi moraš poslat do polnoči.

Petja si z britvico vreže znamenje v roko. Pri tem nekajkrat zasika od bolečine. Potem naredi posnetek in pošlje sliko.

10. Pred šolo

PETJA: Po moje je zdaj že pol klasa v Sinjem Kitu. Ful folka že dela čelendže.

TIM: Ampak midva sva bila prva, stari. Ne pozabit na to. Najdlje sva prišla s čelendži. Midva sva največja kita med vsemi kiti.

PETJA: Kaj pa Omi?

TIM: Omi? Kaj je z njim?

PETJA: A on dela čelendže?

TIM: Ne vem. Pa že.

PETJA: A si ga vprašal?

TIM: Stari, a veš, da so Sinji Kiti tud najbolj glasne živali na svetu? Njihovo tuljenje se sliši do 1500 kilometrov daleč.

Prideta Sašo in Lara.

LAURA: Hej, vidva. A mata vidva to čez?

TIM: Kaj?

LAURA: To skupino. Tega Sinjega Kita?

PETJA: Ne vem, o čem govoriš.

LAURA: Ne delaj se neumnega, Petja. A misliš, da nisem videla, da maš ti tud tole na roki?

Potegne Sašotu rokav na komolec, na podlahti ima vrezano znamenje Sinjega Kita.

LAURA: Sašo mi je povedal, da je za to izvedel od vaju.

SAŠO: Sori, modela. Videla je, da sem se rezal. Kaj pa naj bi rekel?

TIM: No, in? Pa kaj?

LAURA: Zanima me, če lahko tud mene spravita noter.

PETJA: Kaj?

LAURA: Ja, to je totalno in. Ful folka mi je že reklo, da so zraven in da je da best. Tko da bi rada probala.

PETJA: Ja, no...

TIM: Veš, ta skupina ni za vsakega...

LAURA: Daj, pliz, spravita me zraven Bi vama bila zelo hvaležna, res!

TIM: Ja, bova probala.

LAURA: Mega. Carja sta!

Prideta Amanda in Nik.

AMANDA: Laura? Sašo? Kaj pa vidva?

LAURA: Nič, nič...

AMANDA: Kaj nič? Ne mi reč, da sta se mislita tud vidva priključit tem Kitom?

LAURA: Ja, no, pa kaj?

AMANDA: Ne morem verjet, Laura. Po vsem, kar sem naredila zate?

LAURA: Kaj si pa ti kdaj naredila zame?

AMANDA: Res hočeš bit s temi luzerji? Mislim, a nisi videla mojega videa včeraj? Ta Sinji Kit je totalno brez veze!

LAURA: Daj, greva gor, lubi. Čao, Petja, čao Tim. Ne pozabit, okej? Se vidimo gor.

Laura in Sašo odideta.

AMANDA: Vau. To je pa čisto noro.

TIM: Kaj?

AMANDA: Največja luzerja v klasu sta postala največje face.

TIM: Ja, in? Kaj pa je to teb?

AMANDA: Meni nič. Men se zdi vse to totalno otročje. Neki čelendži. Kaj pa je to? Neki glupi filmi, pa vstajaj ob štirih zjutraj. To je za otroke. A ne, Nik?

NIK: Ja, itak. Valjda.

PETJA: Saj ni nič takega, Amanda. Pač ena skupina. Kaj se sekiraš?

AMANDA: Saj se ne sekiram!

TIM: Aja? Ampak meni se zdi, da maš ful manj folka na instiču zadnje čase. A sploh še kdo spremlja tvoje objave? Al te je Sinji Kit že prežvečil pa izpljunil?

NIK: Daj, utihni, Timi!

Nik zgrabi Tima za majico.

PETJA: Ej, pust ga!

NIK: Kaj bi pa ti rad, Petja? A bi rad bil frajer?

Nik spusti Tima in odrine Petjo, da ta pade po tleh.

TIM: Ej, Nik, daj umiri se, no!

AMANDA: Nehaj, Nik! Preden pride kak prfoks. Nočeš met še več problemov zarad teh luzerjev. Nista vredna.

Ampak povem vama, to sranje, ta... Sinji Kit, to ni nič. To je samo... modna muha. Folku se zdi kul, mislijo, da so frajerji, ker delajo čelendže, ampak bosta videla, kmalu se bojo naveličali. In pol bojo spet prišli nazaj k men. Bosta videla!

Zvoni. A in N odideta. Pride Omi.

OMI: Ej, čao. K-kaj je bilo pa to?

TIM: Mah, Nik se je moral mal pokazat pred Amando.

T pomaga Petji vstati.

TIM: A si v redu?

PETJA: Pizda, enkrat bom na gobec tega naduvanca, prisežem. Ubil ga bom.

TIM: Ah, pusti, je pač kreten. V vodi plava kit, iz vode gleda Nik. Ampak, a vidiš, kaj se dogaja?

PETJA: Kaj?

TIM: Amanda je čisto v riti. Nobeden je več ne šmirgla. Zdaj vse zanima samo še Sinji Kit. Sinji Kit Rules!

PETJA: To, stari!

Si data petke.

TIM: Omi, res si car, da si to zrihtal. Še Laura je prosila, če jo lahko spravimo zraven.

OMI: Aja? No, se bom pogovoril z njo.

PETJA: Daj, gremo gor. Zamujamo.

11.

LAURA:

Prišel je moj trenutek.

A si sploh predstavljate, kako je to?

Vedno druga.

Vedno tik pod vrhom.

Vedno samo en korak od cilja.

Ampak cilj se vedno odmakne.

Ne najbolj popularna, ampak njena bestička.

Ne najbolj huda bejba na šoli, ampak prva rezerva.

Ne tista, ki bi vsi radi bli njeni frendi,

Ampak tista, ki ji vsi zavidajo, ker je njena frendica.

In tako že leta in leta

igram to praznoglavo kokoš,

ki se strinja z vsem, kar Amanda reče,

ploska vsemu, kar Amanda naredi,

lajka vse njene brezvezne fotke in videe.

Ampak zdaj je tega konec.

Prišel je moj čas.

12. *Petjeva soba*

Potrka na vrata, mama odpre.

PETJEVA MAMA: Petja, spat bo treba.

PETJA: Ja, no. Takoj.

PETJEVA MAMA: A je vse v redu?

PETJA: Kaj misliš s tem?

PETJEVA MAMA: Ne vem. Nekako odsoten se mi zdiš zadnje čase.

PETJA: V redu sem.

PETJEVA MAMA: Aja? Kaj pa tista štirka pri angleščini?

PETJA: Kaj?

PETJEVA MAMA: A nisi rekel, da si pri angleščini najboljši v razredu?

PETJA: Pa že...

PETJEVA MAMA: Kaj potem?

PETJA: Pač nisem vedel, da bomo pisali tudi deseto lekcijo. Narobe sem razumel, okej?

PETJEVA MAMA: Skrbi me, da ne boš popustil zdaj, tik pred ciljem.

PETJA: Štirko sem dobil, mami. Štirko. Ne bom padel razreda zaradi tega.

PETJEVA MAMA: Vem. Ampak, Petja, deveti razred si. Rabiš dobre ocene. Ne zaradi mene. Zato, da se boš lahko vpisal naprej, kamor boš hotel. Žal mi je. Ampak če ne boš imel dobrih ocen, ti bojo vrata zaprta.

PETJA: Ja, vem. Saj mi to kar naprej govoriš!

PETJEVA MAMA: Samo še malo zdrži...

PETJA: Ja...

PETJEVA MAMA: Pa spat pojd. Jutri je nov dan.

PETJA: Ja, ja...

Zasliši se zvok obvestila, da je Petja dobil e-pošto. Mama zavije z očmi in odide.

Animacija:

SINJI KIT:

Pozdravljen, kandidat. Tvoj naslednji izziv je, da se jutri čez dan z nekom stepeš. Lahko se stepeš s komerkoli, nujno pa je, da pri tem to osebo raniš do krvi in mi potem pošlješ njeno fotografijo. Posnetek moraš poslati jutri do polnoči.

PETJA: Ravno prav.

13. Pred šolo

Nik in Amanda se pogovarjata. Pride Petja, ju opazuje. Psihično se pripravlja. Petja stopi k paru. Nik ga opazi in vprašujoče pogleda. Petja ne reče nič. Nik potrka s prstom ob čelo in se že hoče obrnit stran, takrat pa Petja zamahne in ga s pestjo udari v obraz. Nik se opoteče in skoraj pade, ampak se ujame. Iz nosa se mu vlije kri. Nejeverno pogleda Petjo. Petja potegne iz žepa telefon in ga fotografira. Nik si obriše kri izpod nosu. Potem odloži torbo in se zakadi v Petjo. Vsi okrog obstanejo in opazujejo pretep. Potem pride učiteljica.

UČITELJICA: Kaj je zdaj to? Nehajta! Nehajta! Narazen, takoj!

Nik in Petja nehata. Nik vstane, Petja še obleži na tleh. Splazi se po telefon, ki mu je padel iz rok. Pošlje fotografijo.

UČITELJICA: Kaj se pa greš, Nik! Pa tule, pred šolo! Nezaslišano!

Učiteljica pomaga Petji vstati.

UČITELJICA: Poglej, kaj si mu naredil! Zakaj se kar naprej spravljaš na manjše od sebe, Nik? Navaden nasilnež si. Z mano greš k ravnatelju, takoj!

NIK: Ampak, gospa učiteljica...

PETJA: Pustite ga. Nik ni kriv. Jaz sem prvi začel. Mene kaznujte, ne njega.

UČITELJICA: Kaj? Kako to misliš, Petja? Ti? Ampak...

PETJA: Jaz sem kriv. Peljite me k ravnatelju, bom še njemu povedal. Nika pustite pri miru.

UČITELJICA: Oba gresta k ravnatelju! Takoj! Vi se pa razidite, vsi, če nočete še vi dobit kazni!

Zgrabi oba in ju odvede v šolo. Gledalci se počasi razidejo.

14.

NIK:

Ja, vem, ja.

Vem, kaj si mislite.

Športnik.

Košarkaš.

Nasilnež.

Klasika.

Stereotip na dveh nogah.

Zdaj boste rekli, kdor nima v glavi, ima pač v nogah.

Ali pa v rokah.

Ampak kaj naj?

V tem sem pač dober.

Pač rad igram.

In dober sem.

To še ne pomeni, da sem neumen.

To ne pomeni, da nič ne štekam.

Da ne štekam, kako me Amanda ovija okoli mezinca.

Da sem samo njena copata.

Da se mi vsi smeji za hrbtom.

Da se mi ne upajo režat v faco samo zato,

ker vejo, da bi jih prebutal.

Vem.

Vse to vem.

Ampak kaj naj?

Če jo mam pa rad.

Ampak nisem pa totalni idiot.

15. *Pred šolo*

UČITELJICA: Jaz moram it. Tule počakaj, da pride mama pote, Petja. Si razumel? *Premor.* Zakaj si to naredil, Petja? Vedno si bil tako miren, odličnjak.. Še srečo imaš, da si dobil samo ukor pred izključitvijo. Pazi se! Samo še nekaj mesecev je do konca. Da ne boš zdaj zabluzil. Ne bi bil prvi. Pa da ne boš kam zgasnil, ja? Počakaj na mamo.

Učiteljica odide. Pride Nik. S Petjo se gledata.

NIK: Zakaj si povedal, da si ti začel?

PETJA: Saj sem res.

NIK: Če ne bi priznal, bi vsi mislili, da sem bil jaz. Najbrž bi me vrgli iz šole...

PETJA: Ja...

NIK: A nisi tega hotel? A se me nisi hotel znebit? Zaradi Amande?

PETJA: Kaj?

NIK: Daj, no, Petja. Saj vsi vejo, da si zacopan vanjo. Saj nisi edini.

PETJA: Pa že...

NIK: Kaj, a potem ni bilo zaradi Amande?

PETJA: Ne vem. Mogoče malo. Ampak v bistvu je šlo za čelendž.

NIK: Čelendž? Aja, to je ta Sinji Kit?

PETJA: Ja. Mel sem nalogo, da se moram z nekom stepst.

NIK: In ti si se spravil name?

PETJA: Pa že...

NIK: Vau. Maš pa jajca, moram priznat.

PETJA: No, ja...

NIK: Moral bi te razbit ko cucka. Zarad tebe bi me lahko vrgli s šole.

PETJA: Sori... Nisem pomislil na to...

NIK: Lahko se mi oddolžiš.

PETJA: Kako?

NIK: Tako da me spraviš zraven. K Sinjemu Kitu.

PETJA: Ti bi rad bil Sinji Kit? Kaj bo pa Amanda rekla?

NIK: Amanda? Ona je zraven že od vsega začetka.

PETJA: Kaj? Kako? Če pa kar naprej teži, kako otročje je to pa brez veze?

NIK: Ne vem. Jaz je tud ne štekam. Ampak veš, kakšna je. Mora bit najbolj trendi. Takoj ko se pojavi kaj novega, se mora zrint zraven. Pa sploh ni nobenemu povedala. Jaz sem slučajno zvedel zadnjič, ko sem videl, da ima vrezan znak na roki.

PETJA: Ampak... kako je pa sploh prišla zraven?

NIK: Najbrž je rekla Omiju.

PETJA: Omiju? Ampak saj Omiju gre Amanda totalno na živce. Saj ga kar naprej zafrkava, pa disa na instiču.

NIK: Ne vem, kakšen dil mata. Mogoče je pa tud on na skrivaj zacopan vanjo.

Pride P mama.

PETJEVA MAMA: Petja! Alo, greva! Takoj! Se bova doma pogovorila!

PETJA: *(Niku.)* Ti bom zrihtal link.

Petja in mama odideta.

16. Petjeva soba

Petja in Tim se pogovarjata po mesendžerju.

TIM: In? Kaj je rekla mat?

PETJA: Tjah, hausarest mam do konca semestra, ukinila mi je žepnino, angleščino bom moral popravljat, pa obljubit sem ji moral, da bom mel na koncu vse zaključeno odlično...

TIM: Potem ji nisi povedal za Sinjega Kita? Saj veš, prvo pravilo...

PETJA: Nisem, brez skrbi...

TIM: Pa ni nič vrtala, zakaj si to naredil?

PETJA: Rekel sem ji, da sem bil ljubosumen. Zaradi Amande. Itak misli da me meče puberteta. Že zarad tiste štirke zadnjič je zagnala celo dramo. Itak jo pa skrbi samo, da bom odličen pa da se bom vpisal na najboljšo srednjo šolo. Drugo je nič ne briga.

TIM: Ampak kaj ti je res blo, da si se spravil ravno na Nika? Od vseh na šoli se spraviš na največjo mrgo. Lahko bi se na kogarkoli. Sinjemu Kitu je vseeno.

PETJA: Saj ni bilo zaradi Sinjega Kita.

TIM: Zakaj pa? Zaradi Amande?

PETJA: Ne vem... mogoče... mogoče sem bil pa samo jezen.

TIM: Jezen? Na Nika?

PETJA: Kaj pa vem. Mogoče nase.

TIM: Hm... A si že videl naslednji čelendž?

PETJA: Uff. Ne vem, če se mi še da, stari...

TIM: Kaj? Pa ne moreš zdaj nehat. Zdaj sva že čez polovico. Še malo, pa bova skoz.

PETJA: Ja, to že. Ampak, kaj bo pa pol, mislim? A bo kaj drugače?

TIM: Kaj, a te skrbi zaradi Nika? Misliš, da te bo razbil?

PETJA: Ma, ne. Z Nikom sva v redu. Še rekel mi je, če ga lahko spravim zraven k Sinjemu Kitu.

TIM: A res? Ja, pol bo pa res že praktično cel razred noter.

PETJA: Ja...

TIM: No, ja... Potem prideš jutri v šolo?

PETJA: Ja, itak, saj zdaj bom samo še v šolo lahko hodil.

TIM: Pa na popoldanske aktivnosti.

PETJA: Ja...

TIM: Okej, se vidva jutri. Ne pozabit na čelendž!

PETJA: Ja...

TIM: Ajde, stari.

Petja odpre e-pošto Sinjega kita.

Animacija:

SINJI KIT: Pozdravljen, kandidat. Tvoj naslednji izziv je, da se slečeš do nagega do pasu in narediš fotografijo svojega golega telesa. Posnetek mi moraš poslati do polnoči.

Petja se sleče do pasu in se fotografira. Potem pošlje fotografijo.

17.

TIM:

Vsak poskuša preživet, tako kot ve in zna.

Jaz se, na primer, ves čas zafrkavam.

Iz vsega.

Iz vseh.

Tako potem folk misli, da mi dol visi za vse

Da sem kul.

Da sem nad vsem.

Ampak nisem.

Tudi mene stvari prizadanejo.

Tudi jaz bi kdaj raje jokal kot se smejal.

Rad bi zatulil kot sinji kit.

Ampak ne.

Jokam potih, da ne bi kdo mislil, da sem šibek.

Ne govorim o svojih težavah, ker me nihče ne bi razumel.

In ker me je strah.

Zato se moram še bolj pretvarjat,

Še bolj zafrkavat,

Še bolj glasno govorit.

Ker če utihnem, bojo ljudje pogruntali,

da se samo delam norega, zato da ne bi znorel.

18. Pred šolo

Saša, Laura, Tim in Omi si kažejo nekaj na telefonih, očitno jih zabava.

SAŠO: Vau, to pa je nekaj. Saj mi je bilo jasno, da ma velike, ampak tole presega vsa pričakovanja.

TIM: V vsakem porniču bi je bili veseli.

SAŠO: Glejte, koliko ogledov ma že ta stvar.

LAURA: OMG, jaz ne bi nikol objavla take fotke na netu. Kakšna bruka, stari.

Pride Petja.

PETJA: Ej, kaj pa mate?

TIM: A še nisi videl? To bo nekaj zate, poglej!

PETJA: Čakaj, a to je...

TIM: Ja, stari. Maš okus, moram priznat. Nisem si mislil, da je tako razvita.

PETJA: Kako je pa to prišlo gor?

TIM: Ne vem. Danes zjutraj se je pojavila fotka. In zdaj je povsod.

LAURA: Po mojem jo je objavila, ker ni nobeden več spremljal njenih poustov.

SAŠO: No, zdaj bojo vsi spet samo še o njej govoril. Če je to hotla...

Pride Amanda, jih zagleda in se ustavi.

TIM: O, glej jo, seks bomba!

LAURA: Čao, Mandi. Dobro si to naredila. Bravo! Po moje boš dobila nazaj vse sledilce.

SAŠO: Pa še ful novih. Vsi tipi na svetu se bojo slinili okrog tvojih jošk. Pa lezbe tud.

TIM: Če bi mel jaz take joške, bi šel direkt porniče snemat, stara. Evo, to je moj nasvet.

PETJA: Daj nehaj, Tim.

TIM: Kaj pa je?

AMANDA: Omi, kaj si naredil?

OMI: Jaz?

AMANDA: To fotko sem poslala Sinjemu Kitu. Za čelendž. Kako je to prišlo na net?

OMI: Tjah, naslednjič pa malo bolj pazi, komu pošiljaš svoje fotke.

AMANDA: Nisva se tako zmenila. Res si prasec, Omi.

SAŠO: Ej, Omi je čisto kul. Nehaj težit, Amanda.

AMANDA: Kaj, a zdaj pa vsi držite s tem luzerjem? Samo zato ker vas je spravil k Sinjemu Kitu?

LAURA: Kaj pa je, Mandi? A si ljubosumna, ker nisi več ta glavna? Če je kdo tle luzer, si to ti.

AMANDA: A ne vidite, kaj se dogaja? Vsi samo slepo ubogate in delate, kar vam Sinji Kit ukaže. A ne štekate, da se lahko vsakemu od vas zgodi isto kot meni? Vse vas držijo v pesti.

OMI: Spokaj, Amanda. Ne da se mi več poslušat tvojega kokodajsanja.

AMANDA: Kdo pa ti misliš, da si?

OMI: Kaj, a ti še ni bilo zadost? A bi rada, da Sinji Kit še kaj drugega objavi?

AMANDA: Kaj?

SAŠO: A nisi slišala Omija? Spokaj. Pojdi se kam drugam cmerit.

Amanda se obrne in steče v šolo.

PETJA: Amanda...

SAŠO: Kakšna mimoza. Dokler se je ona spravljala na druge, je blo vse v redu. Ko se pa kdo malo poheca na njen račun, pa takoj panika.

LAURA: Ma, ja. Pa saj je rada v spotlajtu. Nima se kaj pritoževat. Daj, greva gor.

Laura in Sašo odideta.

PETJA: Omi, ta fotka. Zakaj so jo dali na net?

OMI: Amanda je prekršila pravila. To je kazen.

PETJA: Kaj je pa naredila?

OMI: To ni tvoja stvar, Petja.

PETJA: Reč jim, naj umaknejo fotko!

OMI: Pa kaj zdaj men težiš? To je dal gor Sinji Kit. Jaz nimam nobene zveze s tem.

PETJA: Potem pa reč tistemu svojemu bratrancu al kaj je že. To ni več kul.

TIM: Glej ga, no. A zdaj je pa vse narobe, zato ker so se spravili na tvojo lubico? Kaj pa je to tazga?

OMI: Sploh si pa zasluži to, prasica naduvana. Naj vidi, kako je, če te vsi zajebavajo.

PETJA: Pa, ne, no. To ni okej.

TIM: Daj, ne razmišljat samo s svojim bingeljnom, Petja, pa še mal glavo ponuci. To je samo malo zafrkancije. Čez par dni bojo že vsi pozabili na to. Sploh bo pa Amanda zdaj mogoče malo bolj ponižna, pa boš mel tud ti kako šanso pr njej.

PETJA: Kaj si rekel?

Petja skoči v Tima, začneta se ruvat.

OMI: Hej, hej, nehajta. Petja, ne pred šolo. Če te še enkrat dobijo, boš letel.

Petja neha.

TIM: Fak, kaj je s tabo, model? A če gre za Amando, pa ni zajebancije, a? Kreten.

PETJA: Jaz mam dost. Ne grem se več tega. Ne bom več delal čelendžev.

OMI: Ne moreš nehat. Tretje pravilo.

PETJA: Boli me. Pač ne bom Sinji Kit.

OMI: Ne boš se kar tako izvlekel. Če nočeš, da se še tebi zgodi kaj takega kot Amandi. Sem prepričan, da lahko Sinji Kit tud o teb najde kak zanimiv material.

PETJA: Kaj?

OMI: Si me slišal. Boljše zate, da lepo še naprej delaš, kar ti rečejo. Pa da ne bi kaj okrog gobcal o skupini. Sinji Kit vse vidi.

19. V razredu

UČITELJICA:

Upala sem, da je ta stvar že za nami, ampak očitno sem se zmotila. Najbrž že veste, da je po internetu zaokrožila... no, neka nespodobna fotografija. In poleg tega smo opazili, da je na šoli in okoli nje prišlo do več incidentov. Še pri treh učencih so našli sledove samopoškodovanja. Imeli smo že četrti pretep v enem tednu. In povrh tega se pojavljajo določene govornice, da je vse skupaj povezano z Neli, s to skupino, z internetno igro. Ampak nihče ne pove nič konkretnega. Tako da vam polagam na srce: če kdorkoli karkoli ve, naj takoj pove. To niso več heci. Ravnatelj je zelo zaskrbljen. Starši so zelo zaskrbljeni. Trudimo se, da bi vse skupaj zadržali v okvirih šole, ker nočemo škodit učencem. Ampak če bo šlo tako naprej, bo treba obvestiti policijo. Tako da –

Vrata se odprejo, v razred stopi Petja.

UČITELJICA: Petja? Kje si bil? Zakaj zamujaš?

PETJA: Se opravičujem... Bil sem... bil sem na stranišču...

UČITELJICA: A tako? In nisi slišal zvonca? No, usedi se! Čakaj, a ti kaj veš o tej skupini Sinji Kit?

PETJA: Kaj?

UČITELJICA: Reče se prosim, ne kaj!

Premor.

PETJA: Ne, nič ne vem.

20. *Petjeva soba*

Petja je na računalniku, surfa po internetu. Na vratih potrka. Petja hitro pomanjša okno, ki ga je imel odprtega. Mama pride v sobo.

PETJEVA MAMA: Kaj delaš?

PETJA: Iščem nekaj za nalogo...

PETJEVA MAMA: Aha...

PETJA: Kaj je, mami?

PETJEVA MAMA: Petja... Ne vem... Najbrž bi se morala pogovorit...

PETJA: A spet? Kaj sem spet naredil? Saj se držim vsega, kar si rekla.

PETJEVA MAMA: Ne, ne zato. Bila sem na šoli... Razredničarka mi je povedala, kaj se dogaja na šoli...

PETJA: Kaj se pa dogaja?

PETJEVA MAMA: Ne delaj se, da ne veš. Ta skupina. Sinji Kit ali kaj? Te naloge...

PETJA: Nič ne vem...

PETJEVA MAMA: Glej, Petja, ne mislim te kregat. Dobro veš, zakaj sem te kaznovala. To sva že predelala. Upam. Ampak če je za vsem skupaj kaj več, Petja... to je lahko zelo nevarno. Če veš kaj o tem, moraš povedat. Pa ne zaradi mene. Za svoje dobro.

PETJA: Ampak če res...

PETJEVA MAMA: Ne mislit, da sem neumna. Saj vem, da mulci držite skupaj. Glej, Petja, meni tudi ni lahko. Poskušam najt pravo mero, koliko se naj vmešavam v tvoje življenje, ne da bi ti preveč omejevala svobodo. In do zdaj sem si domišljala, da mi še kar uspeva. Ampak prihajaš v leta, ko bo to vedno težje. Ti boš hotel vedno več svobode in samostojnosti. Ampak ne morem kar pustit, da se čisto strgaš s ketne. Ne bom pustila, da si zavoziš življenje, samo zato, ker te meče puberteta. Sem pač tvoja mama.

PETJA: Mami...

PETJEVA MAMA: Tako da, če mi že nočeš nič povedat, mi vsaj obljubi, da veš kaj delaš. In da ni nevarno. Ker to niso več heci. Na šoli bojo obvestili policijo.

PETJA: Vse bo v redu, mami. Učiteljica pretirava. Nič takega ni. Malo zafrkancije pač...

PETJEVA MAMA: Res? In mi obljubiš, da mi boš takoj povedal, če bo nevarno?

PETJA: Ja, obljubim...

PETJEVA MAMA: Prav. Ne bom več vrtala vate. Glej, zaupam ti. Spoštujem tvojo pravico do zasebnosti, razumeš?

PETJA: Ja...

PETJEVA MAMA: Samo pazi, da ne boš izdal mojega zaupanja.

PETJA: Prav.

PETJEVA MAMA: Zdaj pa le pojdi spat. Pozno je že. Pa angleščino moraš popraviti, ja? Ker slabih ocen pa ne bom tolerirala. Za tvojo prihodnost gre, in če ti ne boš poskrbel zanjo, bom pa jaz.

PETJA: Prav, mami, no...

PETJEVA MAMA: Lahko noč.

Mama odide. Petja spet poveča okno, ki ga je prej gledal. Zasliši se zvok obvestila, da je dobil e-pošto.

Animacija:

SINJI KIT: Pozdravljen, kandidat. Tvoj naslednji izziv je, da plešeš na komad, ki je v priponki. Pri tem se moraš posnet in mi posnetek poslat do polnoči.

Petja se obotavlja, potem pa nastavi telefon in začne snemati. Klikne, da se pesem začne predvajati in začne plesati. Najprej je zelo lesen, očitno v zadregi, potem pa 'pade not' in začne vedno bolj sproščeno in divje plesati.

21. Pod mostom

Petja kadi cigareto. Pride Amanda.

AMANDA: Živijo, Petja..

PETJA: Amanda?

AMANDA: Kaj pa ti pod mostom? A ne veš, da piflarji ne smejo sem? Tle je samo za fejmiče.

PETJA: Kam pa naj se dam?

AMANDA: A maš še kakšen čik?

PETJA: Ja, kar vzemi.

Amanda vzame cigareto. Petja ji prižge.

AMANDA: Resno, kako, da si tu? Saj še ni konec pouka.

PETJA: Nisem šel na bajlo. Nisem mogel več zdržat v razredu.

AMANDA: Ja, štekam...

PETJA: Kaj pa ti? Že dva dni te ni pri pouku. Sem mislil, da si kaj zbolela...

AMANDA: Ja... Mislim, ne...

PETJA: A je to zarad fotke?

AMANDA: Ah, ne, tisto je samo fotka... Ampak, ne vem, ne morem več prenašat...

PETJA: Česa?

AMANDA: Tega folka... kako me gledajo... kot da sem navadna kurba... vsi se me izogibajo... še moji prjatli so se obrnil proti meni...

PETJA: Ja...

AMANDA: A si videl, kaj mi pišejo na instagramu? Da naj se ubijem... Da naj crknem... Da bojo vsi veseli, ko jim ne bo več treba gledat moje face...

PETJA: Ja, sem videl...

AMANDA: Jaz ne morem tako... Ne morem več...

PETJA: In, kaj boš?

AMANDA: Ne vem. Moje starce bojo ziher obvestil, da špricam. Pol pa bo kar bo... Karkoli. Vse bo boljše od tega...

PETJA: A pa si jim kaj povedala? Mislim, staršem?

AMANDA: Ne, ne upam si. Ne vem, kaj bi naredil Sinji Kit, če prekršim pravila.

PETJA: A potem še kar delaš čelendže?

Amanda se grenko nasmehne.

AMANDA: Kaj pa naj?

PETJA: Amanda, jaz bom to rešil!

AMANDA: Kako?

PETJA: Klical sem Neli.

AMANDA: Neli?

PETJA: Ja, Neli, našo bivšo sošolko. Danes po pouku se dobim z njo.

AMANDA: Zakaj?

PETJA: Z njo se je vse začelo. Ona je bila prva pri Sinjem Kitu.

AMANDA: In?

PETJA: Mogoče mi bo ona lahko kaj povedala. Mogoče ve, kdo stoji za tem. In potem jih lahko razkrinkamo in bo vsega konec.

AMANDA: Upam, da ti uspe, Petja. Upam, da se boš rešil. Zame je prepozno...

PETJA: Kaj? Zakaj?

AMANDA: Tud če ne bo več Sinjega Kita... Kaj pa naj? Vsi me sovražijo, vsi me zafrkavajo, tega se ne da več popraviti. Nikoli več ne bom... ne bom...

PETJA: Fejmička?

AMANDA: Ja...

PETJA: Amanda...

AMANDA: Rada bi se ti zahvalila, Petja...

PETJA: Zahvalila? Za kaj?

AMANDA: Ti si edini, ki nisi nič grdega poustal o meni. Edini, se še pogovarjaš z mano. Edini, ki me ne sovražiš...

PETJA: Jaz...

Amanda poljubi Petjo. Objameta se in se vedno bolj strastno poljubljata. Potem se Amanda iztrga.

AMANDA: Nekdo gre...

Amanda zbeži.

22.

AMANDA:

Vidim, kako me gledate.

Vem, kaj govorite za mojim hrbtom.

Slišim, kako se mi režite.

Kako mi privoščite.

Prav ji je, prasici naduvani!

Kdo pa misli, da je?

Kar naj vidi, kako je to.

Ste komaj čakali, kaj?

Ker mislite, da sem naduta,

Ker mislite, da se imam za boljšo od vseh.

Ne razumete, da sem taka samo zato,

ker drugače ne obstajam.

Kdo pa sem, če ne najbolj popularna bejba na šoli?

Kaj mi sploh preostane, če moje objave ne dobijo največ lajkov?

Kaj je moje življenje, če mi ne bojo več vsi zavidali, da sem to, kar sem?

Prazen balon.

Visoko letam in nizko padem.

Potem pa se razpočim.

23. *Pod mostom.*

Nadaljuje se prizor od prej. Pride Tim.

TIM: A tle si? Jaz te pa čakam pred šolo. Zakaj te pa ni bilo na bajlo?

PETJA: Pač...

TIM: A ni bil še nekdo drug tle?

PETJA: Kaj pa ti?

TIM: Kaj? Ura dela ših-šah. Greva!

PETJA: Jaz ne grem na šah.

TIM: Kaj? Kako ne greš?

PETJA: Pač, ne grem.

TIM: Kaj pa, če bo tvoja mat izvedela?

PETJA: Ne bo izvedela, če ji ne boš povedal.

TIM: Zakaj pa ne greš?

PETJA: Nekaj moram še uredit.

TIM: Kaj maš pa ti za urejat?

PETJA: Ni tvoja stvar.

TIM: Če mi ne poveš, te bom zatožil matki.

PETJA: Kaj? A si fuknjen?

TIM: Boš videl.

PETJA: Z Neli se dobim.

TIM: S tisto kravo? Kaj boš pa z njo?

PETJA: Pač, tako...

TIM: A je to kaj v zvezi s Sinjim Kitom?

PETJA: Ja...

TIM: Pa kaj vrtaš v to, stari? Pazi se. Sinji Kit vse vidi. A nisi videl, kaj je bilo z Amando?

PETJA: Pa saj ravno zato. A tebi se zdi to kul?

TIM: Ah, daj, Amanda je dobila, kar si je zaslužila. Je mislila, da je največja faca na celi šoli. Prav ji je. Samo ti ne dojameš tega, ker si še zmeraj zacopan vanjo.

PETJA: Kaj pa vse drugo? To, da se folk reže, pa da se tepejo po šoli, a to je tudi okej?

TIM: Pa saj so sami hoteli zraven. Nobeden jih ni silil.

PETJA: A res ne vidiš, da to ni prav?

TIM: Pa kaj drezaš zdaj tik pred zdajci? Glej, samo še jutri, potem bova naredila preizkus. In potem bova Sinja Kita. Kralja živali.

PETJA: Ti resno misliš it do konca?

TIM: Ja, itak. Kaj si pa mislil? Glej, kdo sem pa bil prej? Luzer. Totalna nula. Nobeden me ni jebal pet posto. Zdaj pa vsi mislijo, da sem kul, ker sem naredil največ čelendžev, pa vsi me fehtajo, da jih spravim zraven k Sinjemu Kitu.

PETJA: Ja, ti pa ves čas fehtaš Omija, da naj jih spusti noter.

TIM: Pa kaj potem?

PETJA: Še zmeraj si luzer, stari. Samo da se zdaj pač prilizuješ Omiju. Omiju! Največjemu luzerju v klasu.

TIM: Omi je kul. Sinji Kit je kul. Pazi se, če boš kaj probaval, stari. Da ne bo šah-mat.

PETJA: Moram it...

24. V baru

Petja in Neli sedita za mizico.

PETJA: Kako si?

NELI: Tako... Kaj pa vem... Najbrž boljše...

PETJA: Ja?

NELI: Ja. Tablete pomagajo.

PETJA: Tablete?

NELI: Ja, na antidepresivih sem, kaj si pa mislil? Tud na terapijo hodim.

PETJA: Vau... Kako je pa na novi šoli? Mislim...

NELI: V redu. Noben me ne pozna. Nobeden se ne spravlja name. Mir mi dajo.

PETJA: Pa maš... maš kakšne frende?

NELI: Ne. Jih tud nočem. Samo mir hočem.

PETJA: Pa nisi... nisi osamljena?

NELI: Raje osamljena, kot pa da bi me vsi spet zafrkavali pa disali, tako kot prej.

PETJA: Ne, pa saj te ne bi... Zakaj pa bi te?

NELI: Zakaj si me pa ti?

PETJA: Kaj pa vem...

NELI: Ne veš? A nisi mislil, da sem čudakinja, da sem frik, da sem luzerka...

PETJA: Ne, sploh ne. Mislim, čisto okej si... Saj so mene tud meli za luzerja pa čudaka.

NELI: Zakaj pa potem?

PETJA: Ne vem... vsi so govorili... vsi so...

NELI: Kaj, in zato, ker so vsi drugi to delali, si pa še ti?

PETJA: Ja... mogoče zato, da se ne bi še bolj spravljali name...

NELI: Vau...

PETJA: Oprosti...

NELI: Jaz ne štekam ljudi. Ne vem, kaj hočejo od mene. Kako bi se morala obnašat, kaj bi se morala pogovarjat... Vedno so me meli za čudno... Čeprav sem se trudila... In potem so se začeli spravljat name. Ne bom se več trudila. Samo mir hočem.

PETJA: Ja...

NELI: Zakaj si me klical?

PETJA: Hotel... Hotel sem te vprašat...

NELI: Kaj?

PETJA: To... ko si poskusila naredit samomor... a je blo to zaradi Sinjega Kita?

NELI: Sinjega Kita?

PETJA: Ja. A je bil to čelendž? A so ti oni naročili?

NELI: Kdo? O čem govoriš?

PETJA: Skupina. Kraljestvo Sinjega Kita. A nisi bla zraven?

NELI: A to je kakšna skupina?

PETJA: Ja, itak... Če so govorili, da si bla ti v skupini in da si zarad tega...

NELI: Kaj?

PETJA: Da si se zaradi tega rezala, pa delala samomor pa to...

NELI: Prvič slišim.

PETJA: Ampak če si kar naprej risala sinje kite, pa na zvezkih si jih mela, pa to?

NELI: Sinji kiti so moje najljubše živali. A veš da ima sinji kit srce veliko kot avto? Rada poslušam njihove pesmi. To je vse. Samomor... samomor sem hotela naredit, ker sem se počutila tako... Tako... Kot da sploh nisem človek... Ker ste se vsi kar naprej spravljali name, ker sem dobivala take mesidže po netu. Nisem vedela, kaj naj naredim, kako naj se rešim... Počutila sem se... kot kit, ki je nasedel na obalo. Ja, točno tako kot kak sinji kit, ko nasede na obalo.

PETJA: Ampak, če je pa Omi....

NELI: Kaj je z Omijem?

PETJA: Ja, govorili so, da si ti članica te skupine, Kraljestvo Sinjega Kita, in potem je Omi rekel, da jih on pozna in nam je zrihtal, da smo se lahko prijavili.

NELI: A res? Pol res obstaja taka skupina?

PETJA: Ja. Vsi so čisto nori na to. Skoraj vsa šola je že noter.

NELI: Kakšna pa je ta skupina?

PETJA: To sem jaz hotel tebe vprašat. Zaenkrat vsi delamo čelendže, da bomo lahko postali pravi člani.

NELI: Kakšne čelendže?

PETJA: En mesec moraš vsak dan naredit po eno nalogo, in potem po enem mesecu postaneš član. Jaz moram samo še jutri naredit en čelendž, pa sem noter.

NELI: Vau, a res? In to je prinesel Omi?

PETJA: Ja, Omijev bratranec je že dolgo član, pa nam je zrihtal, da so nas povabili.

NELI: Omijev bratranec? Omi nima nobenega bratranca.

PETJA: Kaj? Kako veš?

NELI: Z Omijem sva se včasih ful družila. Ko sva bila še mlajša. Dva čudaka pač. Noben drug naju ni maral. Pa tud družinski prijatelji smo. Poznam vse njegove sorodnike. Ma samo teto pa dve sestrični. Bratranca pa zihher ne.

PETJA: Ampak... Kako je pa potem... Kako je dobil dostop do skupine?

NELI: To pa ne vem.

25.

NELI:

Jaz sem...

Jaz sem...

Jaz ne vem več, kdo sem.

Ne vem.

Mogoče se mi samo zdi,

Ampak zdi se mi, da se spominjam

nekega otroka, neke punčke,

ki so jo stvari veselile, ki je vedela, kaj je sreča,

ki je imela rada življenje in samo sebe.

Ampak mogoče je to samo lažen spomin,

Samo pobožna želja.

Tako dolgo je že od takrat.

'Čudakinja.

Ti nisi normalna.

Ti si nula.

Poglej se, kakšna pa si.

Noben te ne mara.

Nobeden se noče pogovarjat s tabo.'

Tako dolgo sem to poslušala, da sem še sama začela verjet.

Mala punčka se je zadušila pod debelimi plastmi sranja,

In postala velikanski sinji kit,

Z velikanskim srcem, polnim žalosti, zagrenjenosti in sovraštva do same sebe.

Sem jaz sploh še jaz?
Ali sem nekdo drug.
Nekdo, ki so ga drugi izoblikovali
po svoji podobi.

26. Pred šolo

Omi, Nik, Sašo, Tim, Lara gledajo v telefone. Pride Petja.

PETJA: Omi! Kaj se greš?

OMI: O, glej ga. Ravno prav. Si videl najnovejši hit? Tvoj video ples je viralen. Že ene 200 komentarjev maš. Bi rad kakšnega slišal?

PETJA: Daj, ne seri. Umakni ta video, takoj!

OMI: To je kazen, Petja. Prekršil si pravila.

PETJA: Kašna pravila.

OMI: Govoril si o Sinjem Kitu. S tisto luzerko Neli.

PETJA: *(Timu.)* Si mu ti povedal?

Tim ne reče nič.

PETJA: Omi, nehaj s tem. Vse vem.

OMI: Kaj veš?

PETJA: Sinji Kit je navaden bulšit. V resnici sploh ne obstaja.

OMI: Kako ne obstaja? Če je cela šola noter.

PETJA: Ni res, da si prišel zraven preko bratranca. Ker sploh nimaš nobenega bratranca! Ti sam si si izmislil vse skupaj. Ti si ustvaril Sinjega Kita!

Premor.

NIK: Ja, in?

PETJA: Kaj, ja in? Predaleč je šlo. Nehaj s tem. Ukini skupino.

LAURA: Si ti fukjen, Petja?

TIM: Ne moremo zdaj nehat. Zdaj, ko smo tik pred ciljem, tik pred tem, da naredimo preizkus.

PETJA: A ne štekate, da je vse samo izmišljotina? Omi si je izmislil te čelendže. Samo zato, da bi bil glavni. Samo zato, da bi se maščeval. Vsem. Vsej šoli. Vsemu svetu. A ne štekate?

OMI: Ti ne štekaš, Petja. Sinji Kit je veliko več. Če toliko folka verjame v to, potem že ne more bit izmišljotina.

PETJA: Policija že preiskuje, Omi. Dobili te bojo. Rajši nehaj, dokler še lahko.

OMI: Ne morem, Petja. Sinji Kit me je že zdavnaj prerasel. Zdaj smo mi vsi del nečesa večjega.

Omi nekaj vtipka v telefon.

NIK: Odločit se moraš, ali si z nami, ali si proti nam.

SAŠO: Samo še zadnji čelendž moraš naredit, Petja. In potem boš naredil preizkus.

Zasliši se signal, da je Petja dobil sporočilo. Petja odpre sporočilo.

Animacija:

SINJI KIT: Pozdravljen, kandidat. Tvoj naslednji izziv je, da narediš samomor. Nihče več noče gledat tvoje zoprne face. Vsi bojo srečni, ko te ne bo več. Način ni pomemben. Bistveno je samo, da v roku ene ure narediš samomor, drugače boš kaznovan.

PETJA: Kakšno sranje je to? Kakšen čelendž je to?

LAURA: Prvi boš, ki bo opravil preizkus, Petja. Veš kakšna čast je to?

TIM: Spomni se, kako je bilo prej, stari. Kdo smo bili? Luzerji, največji bedniki. Življenje ni melo nobenega smisla. Zdaj maš priložnost, da nekaj postaneš. Ko narediš preizkus, boš Sinji Kit.

PETJA: Pa kaj je z vami? A ste vsi znoreli? Ne bom tega naredil.

NIK: Moraš! Drugače te bo Sinji Kit kaznoval.

PETJA: Kakšen Sinji Kit? Omi si je to izmislil. Omi je Sinji Kit.

LAURA: Mi vsi smo Sinji Kit.

TIM: Daj, Petja, naredi to. Saj veš. Tretje pravilo: Ni poti nazaj.

PETJA: Ne...

VSI: Sinji Kit! Sinji Kit! Sinji Kit! Sinji Kit! Sinji Kit!

27.

OMI:

Vsi me kličejo Omi.

Ker nobeden ne ve, da mi je v resnici ime Primož.

Pozabili so, kako mi je ime.

Omi.

To je okrajšava za Omego.

Za zadnjo črko grške abecede.

Čisto nasprotje Alfe.

Jaz sem tisti, ki vedno hodi zadaj,

če pločnik ni dovolj širok za vse.

Jaz sem tisti, ki nikoli ne pove do konca,

ker ga nihče ne posluša.

Jaz sem tisti, ki ga vedno pozabijo poklicat,

kadar se kaj zmenijo.

Jaz sem na dnu prehranjevalne verige.

Neviden.

Neopazen.

Brezimen.

Včasih se mi zdi, da sploh ne obstajam.

Ampak ne podcenjujte me.

Če ne obstajam, to še ne pomeni, da ne grizem.
Veliko več vem, kot povem.
Več razumem, kot se zdi.
Več opazim, kot si mislite.
Kiti ne pozabijo ničesar.
Pazite se.

28. Učilnica

UČITELJICA:

Ne vem, kaj naj rečem... Česa takega še nisem doživela... Petja... To je strašno... Do konca tedna je pouk odpovedan. Sploh ne vem, kako bomo izpeljali nacionalno preverjanje znanja... Preiskovalci bodo izvedli individualne razgovore z vami in vašimi starši. Potem bomo videli... Kako so stvari lahko prišle tako daleč? Kako da nismo opazili, kaj se dogaja? Ne razumem...
Pojdite.
Pojdite domov.
Pouka je konec.

Zasliši se šolski zvonec.

KONEC